

VÂNTUL IERNII

Petru Plătică

VÂNTUL IERNII

Vântul iernii suflă, geme,
Ducând norii de zăpadă,
Și-i trânteste în troiene
Ca puterea lui să-i vadă.

El se zbuciumă prin curte,
Prin grădină, prin livadă,
Scuturând sălbatic pomii,
Necăjiți, plini de zăpadă.

Fluieră acut cu ciudă
Și deloc astâmpăr n-are,
Vrea ca lumea să-l audă,
Să se teamă fiecare.

Și din față, și din spate
El te bate fără milă,
Primăvara e departe,
Și degrabă n-o să vină.